

CHRISTI
864.NICOLAI PAP.
7.LUDOVICI II. 9. IMPF.
MICHAELIS III. 23.

nentes hostium oppressiones dilato, rumore crebrecente diffamatus, quod Rodoaldus denuo fugam arripere meditaretur. Quo audito, quia non poteramus sub tam horrendo navo Ecclesiam non habentem maculam neque rugam aut aliquid hujusmodi deserere, quo minus illum a falsa suspitione redderemus exortem, nec poteramus personam in tantis prævaricationibus diffamatum, & tam scelerum rore aspersam sine satisfactione in communionem nostram admittere: coram multis fratribus & Episcopis, coramque plurimis filiis sanctæ hujus Ecclesiæ admonuimus eum, quatenus, sicut prius, nullam in partem sine nostra licentia Romana discederet Urbe: sed in ea residens sine timore suis licenter utens, & amicos & homines suos libere possidens, tempus Synodi, qua purgandus esset, intrepidus expectaret; sciens profecto nihil se injustum ante vel post, præter examen synodicum fore pasturum, sed in iustitia, quam haberet, esse mansurum. Insuper etiam sciret, si quoquam a Romana sine licentia nostra discesserit Urbe: quia tunc esset depositus, & excommunicatus.

IV.

Sed spreitis satisfactionibus nostris atque sententiis in se prolati, immo spreitis tantorum Patrum constitutionibus; sine licentia nostra propriam Ecclesiam despolians, & lupinis dentibus oves sibi creditas dispergens, ad alias dioceses imminuentem Synodum fugiens discessit. Et quia hæc, & alia multa objecta non diluit, vera esse, quæ de illo dicebantur, modis omnibus examen subterfugiendo, firmavit. Quapropter convocata sanctissimorum Episcoporum numerosa & venerabili Synodo, in superius memorata Ecclesia Salvatoris, quæ appellatur Constantiniana, auctoritate Dei omnipotentis, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum principum, & omnium simul Sanctorum, quorum regulas & decreta multipliciter violavit, necnon & nostri Apostolatus iudicio deposuimus eum, & a corpore & sanguine Christi excommunicavimus: sanctorum scilicet statuta Patrum sequentes, & præcipue sancti Felicis exemplum, qui *Vicalem* & *Miserum* Episcopus deposuit, & excommunicavit, eo quod huic apostasie in Constantinopolitana urbe olim par omnino piaculum perpetraverat. Quod si prædictus Rodoaldus dudum Episcopus, nunc autem depositus, & excommunicatus de cætero cum anathematizato Photio in vase Constantinopolitana Ecclesia mixtus aliquando, & Ignatio fratri Coepiscopo nostro infestus esset, & Ecclesiam Dei amplius conturbasset, vel si de damnatione sua querimoniam fecisset, anathematizatus foret, ac per hoc ab omni Christianorum cœtu separatus & alienatus, do-

Rursum
fugit Rodoaldus.Sententia
in Rodoaldus.

nec nostræ sententiæ sponte se submitteret collegio. Est igitur Rodoaldus nunc depositus, & excommunicatus, & si Photio communicaverit, anathematizatus: quem vobis fratres charissimi ideo intimamus, ut scire valeatis, cum quibus communicamus, & quos a nostra Apostolica & Catholica communione repellimus, quatenus per hoc secundum sacras regulas, & præcipue juxta Nicænum Concilium, qui ab aliis abiciuntur, ab aliis non recipiantur. Porrigentes ergo Ecclesiæ Dei manus, quos a nobis abiciimus, a vobis repellite, & quos suscipimus, suscipite: quatenus uno animo, uno ore glorificetur Deus & Pater per JESUM Christum in unitate Spiritus sancti per omnia secula seculorum. Amen. Hæcenus de Rodoaldi damnatione, quam rursus eadem occasione idem Nicolaus in alia

(a) Nicol.
ep. 10.
V.

(a) causa pariter narrat. Quod vero ad causam Lotharii Regis de dimissa uxore legitima, & pellice in conjugium accepta spectat, ut eam Nicolaus Pontifex synodali iudicio definiret, scripsit in fine anni hujus in Gallias ad Episcopos Regni Caroli atque Lotharii, ut in sequentem annum Romam ad Synodum se conferrent. Verum quod Apostolicum in ea Synodo timeretur iudicium, tergiverfationes, & excusationes sunt a Regibus interpositæ, quibus excusabant Episcopos, quod ad Synodum venire non possent: quod indigne tulit ipse Pontifex, ut apparet ex epistola ad ipsos reddita anno sequenti post Synodum Romæ habitam, cum Arsenium Legatum misit in Gallias, quibus & redarguit, quod quisque eorum in excusationem afferbat, quod non possent convenire ad Synodum Episcopi, eo quod ob incursum Northmannorum major pars eorum in expeditione adversus eos esset, sic dicens: (b) *Reprehensibile denique, valde esse constat, quod subintulisti dicendo, majorem partem Episcoporum die noctuque cum aliis fidelibus tuis contra piratas maritimos invigilare, ob idque Episcopi impediuntur venire. Cum militum Christi sit Christo servire, militum vero seculi seculo, sicut scriptum est: (c) Nemo militans Deo, implicet se negotiis secularibus. Quod si seculi milites seculari militia student: quid ad Episcopos, & milites Christi, nisi ut vacent orationi? &c.* Sed & ipsi Episcopi diversas causas prætexentes, litteras excusatorias scripserunt ad Nicolaum Pontificem.

Nicolaus
frustra parat
Synodum in
causa Lotharii.(b) Nicol.
ep. 27.(c) 2. Tim.
2.

Inter alios, qui se excusaverunt, fuit Adventius Metensis Episcopus, cujus hæc litteræ eo argumento conscriptæ ad Nicolaum Pontificem extant in codice Trevirensi sæpe citato:

Gloriosissimo Domini gregis pastori,
omni-

VI.